

ขออนุญาตไว้จัมฟ์

กากครังหนึ่งนานมاءแล้ว ตามกับยาวยาสัยอยู่ในที่แห่งหนึ่ง ทั้งสองไม่มีลูกเจิง อ่อนวอนของบุตรจากพระเจ้า และได้ลูกอ่อนที่ประ oran แต่เด็กที่เกิดมาตัวยาว ไม่ถึงนิ่วมือ สูงแค่เพียง 1 ชั้น (ประมาณ 3 ซม.) เท่านั้น ถึงกระนั้นตากับยาวยาสัย เป็นอย่างยิ่ง ตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า “อิตชุนโนบิชิ” และเลี้ยงดูอย่างพานุกอบนอม

อิตชุนโนบิชิเติบโตขึ้นเป็นเด็กที่แข็งแรง ร่าเริง แต่สูงแค่ 1 ชั้นทั้งๆ อย่างนั้น อยู่มาระวันหนึ่งเขานอกบ้านตามหาและหายว่า “ข้าจะไปเมืองหลวง เพื่อหา ขศานบรรดาศักดิ์” ทั้งสองจึงไปส่งอิตชุนโนบิชิ โดยให้เขานั่งบนเรือลำน้ำ ใช้ ตะเกียงแทนไม้พาย มองเห็นเอ่าไว้ให้แทนคาน อิตชุนโนบิชิพายเรือล่องแม่น้ำ ผ่านหน้าไปปังเมืองหลวง

เมื่อถึงเมืองหลวง อิตชุนโนบิชิที่หากฤหัสสน์ที่คงาม พอพงก์ไปเคาะประตู ฤหัสสน์แล้วพูดว่า “ข้าขออิตชุนโนบิชิ ขอให้ข้าทำงานที่บ้านนี้ได้ไหม” เจ้าของ ฤหัสสน์เห็นอิตชุนโนบิชิรู้สึกถูกใจ และรับเข้าทำงานในฤหัสสน์ในทันที

เจ้าของฤหัสสน์มีธิดาชื่อโนมงาน วันหนึ่งพิดาวของเจ้าของฤหัสสน์ออก เดินทางไปไหว้พระตามศาลเจ้า แม้ว่าจะภัยจะเด็กแต่อิตชุนโนบิชิแข็งแรง ว่องไว และชาญฉลาด จึงได้มีโอกาสติดตามพิดาวของฤหัสสน์ไประหว่างการ เดินทางเพื่อทำหน้าที่คุ้มกัน ในระหว่างทางมีขักษ์จะเข้ามาจับตัวหลงสหายา

อิตชุนโนบิชิถือความเชื่อว่างเข้าหาขักษ์ แต่ตัวเด็กจึงถูกขักษ์กลืนเข้าไปทั้งตัว แต่ถึงจะเข้าไปในท้องของขักษ์แล้ว อิตชุนโนบิชิไม่ยอมแพ้ ใช้ความเชื่อที่ แหงท้อง จนขักษ์เงินป่วยร้องโอดโอยว่า “ปวดจังเลยยะ!” ภายในอิตชุนโนบิชิออก มาแล้วว่างหนึ่งไปโดยไม่รู้ตัว “ขอบใจมาก เรายอดมาได้ด้วยความช่วยเหลือของ เจ้า” หลังจากนั้น อิตชุนโนบิชิเป็นอย่างมาก

ตอนที่ขักษ์หนึ่งไปได้ลืมของวิเศษม่อนน้อยที่เรียกว่า “ม่อนทุบอกรมา” ที่ สามารถบรรดาทุกสิ่งที่ต้องการได้มีอกรวัดแก่ว่า พอแก่ว่าม่อนน้อย ร่างกาย ของอิตชุนโนบิชิสูงใหญ่ขึ้นในทันตา พร้อมทั้งมีสมบัติเงินทอง อิตชุนโนบิชิที่ กลายเป็นชายหนุ่มรูปงามได้แต่งงานกับหลงสหายา และมีความสุขกันชั่วคราวนาน

一寸法師

昔々ある所にお爺さんとお婆さんが住んでいました。ふたりには子供がいなかったので、神様にお祈りしたところ、なんと子供を授かりました。しかし生まれた子供は指の長さにも満たない大きさで、1寸(約3センチメートル)ほどしかありませんでした。でもお爺さんとお婆さんは大変喜び、子供を「一寸法師」と名付け、大切に育てました。

一寸法師の背丈は1寸のままでしたが、元気に育つていきました。そしてある時、お爺さんとお婆さんに「私は都に行って身を立てます」と言うので、2人は一寸法師をお椀の舟に乗せ、櫂の代わりに箸を、刀の代わりに針を持たせて見送りました。一寸法師は川を漕いで都へと向かいました。

都に着いた一寸法師は立派な屋敷を探すと、その屋敷の門を叩いて言いました。「私の名前は一寸法師。この家で働かせてくれないか。すると屋敷の主人は一寸法師を一日で気に入り、この屋敷で働くことを許してくれました。

主人には美しい娘がいましたが、この娘がある時参りの旅に出掛けました。体は小さくても元気一杯で俊敏な一寸法師は、旅の間娘の身を守る役目で、娘に付き添って行くことになりました。ところが道中、美しい娘をさらおうと鬼がやってきました。

一寸法師は針の刀で鬼に向かっていきましたが、体が小さいので鬼に丸呑みにされてしまいました。しかし鬼の腹の中に入ると、一寸法師は負けじと針の刀で腹の中をちくちく突き刺しました。「いたたたたた！」鬼は痛くて一寸法師を吐き出され、恐れをなして逃げていってしまいました。「ありがとうございます。あなたのお蔭で助かりました」と娘は大変感謝しました。

鬼は逃げる時「打ち出の小槌」という、打ち振れば願った物がなんでも手に入るという不思議な小槌を置いてしまいました。その小槌を振ると、一寸法師はみるみる体が大きくなり、金銀財宝も手にしました。立派な青年となった一寸法師は娘と結婚し、幸せに暮らしましたとき。